

Vanilla Sky 2
Remodel

By

Mădălina Pănescu

Scenariul "Vanilla Sky" de Cameron Crowe

CADRU COMPLET NEGRU

Liniște . Începe să se audă un țuiut . Devine constant . Se aude cum bate inima cuiva.

VOCEA UNEI FEMEII

Linisteste-te...David... deschide
ochii...David, te rog...

Un ochi se deschide, iar pupila se mișcă repede de la stânga la dreapta. Apare prim-planul unei femei roșcate.

FEMEIA ROȘCATĂ

Deschide ochii...

INT. CAMERA ALBA

Femeia roșcată stă lângă patul lui David. Fața lui nu se vede.

FEMEIA ROȘCATĂ

Bun venit înapoi(îi aranjează părul de pe frunte) și Bună Dimineața. David, numele meu e Caroline și sunt aici să te ajut. Te simți confuz acum, dar vreau să știi că e o stare normală și va trece curând, dar e mai bine pentru tine să nu te miști prea mult dintr-o dată.

David își mișcă ușor capul. Acum se vede perfect fața-i desfigurată.

DAVID

(se smucește. Întoace capul, iar chipul îi e ascuns din nou)

CAROLINE

(Îi atinge ușor umărul)
Ssst... Te rog, nu vorbi acum. Te afli într-o cameră din Complexul Oasis. Tu cunoști numele de Life Extension, prima denumire a Companiei. Ți amintești ? Compania responsabilă cu siguranța ta.

(Îi mai pune o pernă sub cap)

CAROLINE

Suntem în anul 2153 . Lumea e diferită de cea pe care ai lăsat-o

(MORE)

(CONTINUED)

CAROLINE (cont'd)
când ai adormit. Treaba mea este să
fiu sigură că te adaptezi și să fiu
lângă tine.

CAROLINE

Se întoarce spre noptiera și ridică o cutie albă.

CAROLINE
M-am gândit că vei avea nevoie de
ea.

(îi pune cutia în poală)

David își atinge fața, dar Caroline îl oprește.

CAROLINE
Te rog, măcar încearc-o.

David deschide cutia și ridică o mască.

CAROLINE
Dacă nu dorești, nu trebuie să o
porți, dar așa ceva că te va face
să te simți firesc.

DAVID
Firesc ?

CAROLINE
Cel puțin până...ești la curent cu
toate detaliile.

Ezitant, David își pune masca. O mângâie și o acoperă cu
ambele mâini.

INT. UNUI LIFT FĂCUT DIN STICLĂ

David privește la verdeța de afară. Își duce mâna la mască.
Caroline îl oprește luându-i mâna. Privește mâinile lor
împletite. Îi dă drumul. Se uită la David, pe urmă își
apleacă privirea.

CAROLINE
N-am știut până acum cum e să-ți
încălzească altcineva mâna. Te dor
degetele ?(vrea să-i apuce iarăși
mâna)

DAVID

(se întoarce cu tot corpul
spre fereastră și apucă cu ambele
mâini bara de protecție)

Da... ești caldă.

Caroline se întoarce și ea spre fereastră. Se lasă liniștea
între ei.

DAVID

Oamenii au tendința să
fie calzi...(își lipește palma de
geam) cel puțin așa mi-i
amintesc.(Își retrage mâna și
privește amprenta umedă lăsată de
palma lui)

CAROLINE

(Se apropie de el)

Așa sunt și acum. Nu s-a gândit
nimeni să umblat la temperatura
corporală(Râde forțat)

Liftul urcă în continuare. Caroline se uită la mâinile lui
David.

CAROLINE

(Își îndreaptă spatele, iar
zîmbetul jucăuș îi dispăre)

Societatea pe care urmează să o
cunoști are mai puține
reguli față de cea pe care ai
lăsat-o în urmă. Interacțiunea
umană e ceva mai simplă. Acum,
e formată strict din două clase.
Poate că vei ajunge să o consideri
mai bună și viabilă. Situațiile ce
înainte provocau crize emoționale
sau conflicte au fost eradicate,
iar oamenii sunt grupați în funcție
de competențele lor sociale.

DAVID

Cum adică ?

CAROLINE

(Râde forțat)

Ce vreau să spun e că se verifică
dacă oamenii sunt prietenoși sau
antisociali și de aici sunt sortați

(MORE)

(CONTINUED)

CAROLINE (cont'd)
pe clase. Eu fac parte din clasa
Extravaganților, cealaltă clasă
aparține Mizantropilor.

DAVID
De ce mizantropi ?

INT. HOL ALB

David și Caroline trec pe lângă angajați ai companiei. Toți sunt îmbrăcați în ținute lejere. Unii se holbează fățiș la David, iar alții doar aruncă ocheade timide.

CAROLINE
(distantă)
Denumirile date nu conțin nimic
negativ. Te rog să nu îți închipui
că vei da peste clovni ce scot
panglici din mânecă sau vagabonzi
cu mințile rătăcite.

Pe lângă David trece o tânără ce duce o cutie poștală sub
braț. Trece pe lângă ei și le face cu mâna. Caroline îi
răspunde la salut.

CAROLINE
E considerată piesă de colecție. Vei
vedea destule cât timp vei sta
aici.

DAVID
Cutii poștale ?

CAROLINE
(Râde)Nu, antichități. Multi din
clasa Extravaganților colecționează
câte ceva. (Se înclină spre David
și își ascunde gura cu mâna). Încep
să cred că așa am primit numele de
Extravaganți. Colecționăm fleacuri
și îi mâniem ușor pe Mizantropi.

David se uită la un funcționar ce stă îmbufnat în spatele
unui birou cubic.

CAROLINE
Mizantropii se satură repede de
prezența noastră. Așa că ne țin la
distanță.

(CONTINUED)

Trec pe lângă un alt birou în care un bărbat se joacă cu un avion cu telecomandă. Biroul următor are un bărbat ce stă întins pe podea și are căști în urechi. Privește în gol și clipește rar.

DAVID

Și cum se pot înțelege între ei ?

CAROLINE

Suntem supuși unor teste de inteligență atent monitorizați în adolescență pentru a ni se identifica tipul de personalitate. Ne alegem locurile de muncă compatibile cu personalitatea. Oasis este responsabilă cu sortarea. Este de asemenea și singura companie în care există un număr egal de angajați Mizantropi și Extravangați.

Se opresc la un birou mai mare decât celelalte, unde o femeie vârstnică se uită în palma lui Caroline. David vede un cod tatuat în palma ei.

FEMEIA VÂRSTNICĂ

(spre David)

Palma, dragule. N-am toată ziua la dispoziție.

DAVID

(îi arată mâna)

Nu am ce să vă arăt.

FEMEIA VÂRSTNICĂ

(surprinsă)

Măi să fie! N-am mai văzut o palmă fără cerneală de când eram copil. Unde te-ai ascuns până acum ?

CAROLINE

Nu-i nicio problemă Rachel. E cu mine.

Femeia vârstnică îi face lui David cu mâna. I se vede tatuajul din palmă.

RACHEL

Să ai grijă pe viitor, băiete. Nici măcar Excentricii vârstnici ca mine rămân surprinși să mai văă mâini curate.

David se uită la ea și se apropie de Caroline.

DAVID

Toți oamenii au câte un tatuaj în palmă ? La ce folosesc ?

CAROLINE

Tatuajul e codul de înregistrare socială. E folosit pentru orice. Consideră-l un fel de de carte de credit sau act de identitate.

DAVID

Trebuie să primesc și eu unul ?

CAROLINE

Nu încă. Trebuie să fii sortat înainte și pus într-o funcție. Pe urmă și se stabilește valoarea, iar pe urmă...

FEMEIE ÎN ROCHIE ALBASTRĂ

(o întrerupe pe Caroline și îi înmânează un dosar)

Hei, Caroooo ! Am reușit să-l termin înainte de pauza de masă. Mulțumesc pentru „Noaptea la Woodstock”. Mi-am terminat raportul de două ori mai repede. (îi face cu ochiul lui David)

Cine-i prietenul tău ? Un alt Miz abia ieșit în lume ?

Întinde mâna spre mască și râde, dar David se ferește de mâna ei.

FEMEIE ÎN ROCHIE ALBASTRĂ

Ușurel, tinere. (ridică mâinile)
Vin cu gânduri pașnice. Care-i faza cu masca ? Ai stat prea mult timp departe de lumină ? (Îl bate prietenește pe umăr) N-ai fi primul.

CAROLINE

Cred că ești foarte ocupată, Nia.

NIA

Ne mai vedem.

CAROLINE

(îi face cu mâna și trece mai departe)
Îmi vreau Woodstok-ul înapoi cât se poate de repede.

(CONTINUED)

NIA
 Și cum rămâne cu Arena O2 ? Cea din
 2013 ?

CAROLINE
 (continuă să meargă)
 Turneul de adio sau reuniunea ?

NIA
 Reuniunea, evident.

CAROLINE
 Reamintește-mi la prânz.

Ajung în fața unor uși din sticlă roșie.

DAVID
 (întoarce capul după Nia.)
 Woodstock ?

CAROLINE
 (râde)
 Am să ajung și la asta. Acum
 trebuie să te vadă un doctor.

INT. BIROUL DOCTORULUI JAMES BIROU INUNDAT DE LUMINA
 ROZALIE A UNUI APUS DE SOARE

Un bărbat cu păr grizonat stă în spatele unui laptop. Biroul
 lui e plin de lumină. Se simte un aer vechi. Prim plan pe
 biroul lui, unde stau aliniat pe un suport multe
 stilouri. Doctorul se joacă cu unul.

DR. JAMES
 (Își ascunde stiloul în
 buzunarul halatului)
 Mă bucur să vă văd, domnișoară
 Caroline(se oprește la vederea lui
 David)

Ah, acum înțeleg.(Se ridică de la
 birou și întinde mâna spre
 David)Domnule Aames. Este o plăcere
 să vă întâlnesc.

David îl privește, întinde mâna, dar se oprește la jumătatea
 drumului și se uită la Caroline.

DR. JAMES

(Își strânge degetele pumn și apucă imediat un stilou de pe birou)

Nu credeam că eu voi fi cel care vă vede în sfârșit treaz. Bun venit printre noi. (Râde forțat)

David se uită la colecția de stilouri.

DR. JAMES

Vă rog, luați loc.

Se așază toți.

DR. JAMES

Acum, David, pot să îți spun David?

Sunt sigur că ai foarte multe întrebări despre ce s-a întâmplat cât timp ai dormit. Nu trebuie să îți faci griji, e doar o verificare de rutină. Ai avut parte de cele mai bune îngrijiri pe toată durata criogenizării. Totul a decurs conform programului.

DAVID

De ce am avut un coșmar ?

Dr. James se uită la Caroline, așteptând. Caroline clipește încet. Dr. James scoate dintr-un sertar un hardstick pe care îl conectează la laptop și întoarce laptopul spre David.

DR. JAMES

Coșmarul tău, David, s-a datorat unei mici defecțiuni.

Pe laptop apar imagini cu desfășurarea unui război.

DR. JAMES

În urmă cu 75 de ani, a izbucnit un război la scară largă. Al treilea Război Mondial cre a reușit să decimeze trei sferturi din populația lumii. Toate sursele de energie au fost consumate, iar, vreme de 15 ani, programul LE a fost închis, pacienții criogenizați fiind trecuți pe comă indusă.

David e complet absorbit de imaginile cu războiul. Vede cum New York a devenit o ruină, cum Wall Street e complet pustiu. Vede oameni în costume ce își strâng mâinile și se lasă fotografiati.

DR. JAMES

Ai stat în comă până ce Oasis, compania responsabilă cu descoperirea unei noi surse de energie, a cumpărat LE și a reintrodus programul. Atunci s-a descoperit că erai blocat într-un coșmar. Din păcate, programul nu a putut fi oprit decât de tine, după cum era stipulat în contractul pe care l-ai semnat.

DAVID

Și acum ce se va întâmpla ?

DR. JAMES

(își drege glasul)

Ajungem și la asta. Cum spuneam, contractul pe care l-ai semnat nu ne permitea să te trezim, dar nu stipula nimic în legătură cu o intervenție de urgență. Era oricum prea târziu, deja te aflai la închisoare, acuzat de crimă. Ar fi fost riscant să ștergem crima și să te reintroducem într-un scenariu cu Sofia . Riscam să te vedem pierzându-ți mințile.

David își atinge masca.

DAVID

Fața mea... Ați făcut ceva în legătură cu ea ?

DR. JAMES

(Înghite în sec)

David... Noi...

DAVID

Ați găsit vreo metodă ?

DR. JAMES

Noi ne-am gândit...

DAVID

Să o lăsați așa ?(Ridică vocea) Să mă lăsați într-un frigider până

(MORE)

(CONTINUED)

DAVID (cont'd)
 când aveți să uitați de mine ?
 Care ne-a fost înțelegerea ?(Țipă)
 Trebuia să aștept până voi,
 geniilor, găseați soluții mai bune
 decât împruțita asta de mască!
 Trebuia să mă reparați!

Îți smulge masca de pe față. Acum avem prim plan pe chipul
 lui desfigurat.

DAVID
 (Țipă furios)
 Ce spui ? Ți se pare că aș fi
 vindecat? Uită-te la mine!

Dr. James îl privește speriat.

DAVID
 (scâncește)
 De ce m-ați lăsat așa ?

Ridică mâna, hotărât să arunce masca, dar Caroline îl
 oprește. Îi ia masca și o pune pe birou.

CAROLINE
 David, te rog, ai puțină răbdare.
 Totul va fi bine.(Îi șterge
 lacrimile). Acum, să îi permitem
 Domnului doctor să termine ce are
 de spus.

DR. JAMES
 (Își drege glasul și își
 aranjează ochelarii, își
 împreunează mâinile)
 David... chipul tău (înghite în
 sec) chipul tău nu se număra
 printre prioritățile companiei după
 război. Lumea pe care tu o cunoști
 s-a încheiat. A trebuit să refacem
 alta și asta am făcut. Trebuie să
 înțelegi, tehnologia a evoluat, dar
 nu e superioară celei folosită pe
 chipul tău. Nu spun că nu avem ce
 trebuie, dar nu s-a mai gândit
 nimeni la chirurgia estetică. Acum
 că ești aici, am putea... am putea
 să încercăm.

DAVID
 Să încercați... ce ?

DR. JAMES

Orice. Avem o întreagă echipă de chirurghi care îți stau la dispoziție.

DAVID

(suspicios)

În regulă (mai tare). În regulă atunci, când începem ?

DR. JAMES

Ne vom ocupa de asta, dar nu acum. Mă tem că te afli într-o stare vulnerabilă. Abia te-ai trezit și ai în față o lume pe care nu o cunoști, nu ești apt fizic și psihic pentru experimente chirurgicale.

David își îngroapă fața în palme.

DAVID

Nu crezi că am așteptat destul ?

DR. JAMES

Îți cer doar câteva săptămâni, câteva zile, până te acomodezi cu... ei bine, cu totul.

Doctorul se ridică și vine lângă David, ridică masca de pe birou și se uită la ea.

DR. JAMES

Până atunci, ești liber să faci ce vrei cu ea. Poți să o porți sau o poți arunca la primul coș de gunoi pe care îl vezi.

Îi îndinde masca, iar David și-o pune pe față.

INT. HOL ALB

Cei doi trec prin același hol aglomerat. Lângă un birou cubic, privea lui David se îndreaptă spre o tânără brunetă ce scrie la un calculator. Se oprește și se uită la ea. O tânără brunetă plictisită și cu o arsură pe tâmplă. Observă că e privită și își îndreaptă ochii spre el, îl masoară de sus până jos, privirea ei se oprește pe masca lui.

(CONTINUED)

TÂNĂRA BRUNETĂ

Interesantă mască. Ce-ai făcut, ai adormit cu casca și a rămas blocată? (Întoarce capul și lasă să se vadă întreaga arsură) A mea a făcut scurtcircuit... mi-a luat foc părul. Ce ți-au spus ?

CAROLINE

David... pe aici.

David o urmează pe Caroline, dar îi aruncă o ultimă privire tinerei brunete. O urmează pe Caroline prin același hol, coboară cu același lift și ies într-un parc ce aparține Companiei. Privește natura artificială, privește gazonul și copacii plantați în linie perfectă. Ajung în fața unei alte clădiri ce poartă o siglă E&M.

INT. HOL ALB CU DIFERITE TABLOURI PE PEREȚI

CAROLINE

Aici vei locui pentru o vreme. E un complex mixt și sunt sigură ca o să îți placă.

DAVID

Aveți clădiri pentru bărbați sau pentru femei ?

CAROLINE

Nu, mă refeream la clasa socială. Vei găsi clădiri și locuri ce aparțin unei singure clase. Accesul nu e restricționat, dar oamenii aleg să trăiască alături de cei cu care au lucruri în comun. Aici vei găsi Mizantropi și Extravaganți. Expunerea la ambele clase te va ajuta să te acomodezi și să afli căreia clasă aparții.

Ajung în fața unei uși, Caroline scoate o cartelă, deschide ușa și îl lasă pe David să intre primul.

INT. APARTAMENT LUXOS

Caroline pocnește din degete, iar apartamentul se luminează.

CAROLINE
(stângace)

Casă dulce casă.

David analizează fiecare detaliu al apartamentului, de la ferestre până la podea, la biblioteca din mahon, iar privirea îi cade pe biroul din colțul camerei, unde se vede un laptop și o cască cu aspect necunoscut.

DAVID
(arată spre cască)
Ce-i asta ?

CAROLINE
(Se apropie de birou și
ridică casca)
Se numește Oculus Rift. E o simplă
cască. La început era folosită
pentru jocurile video, dar acum o
folosim doar pentru SRV.

DAVID
SRV ?

CAROLINE
(duce casca în dreptul ochilor
ei)
Scenariu al Realității Virtuale. A
fost creată inițial pentru jocurile
pe calculator și a devenit imediat
populară pentru senzațiile oferite
de realitatea augmentată ce schimbă
universul din jur.(Se uită în
ochii lui David) După război,
oamenii erau îngroziți de
realitatea lor, așa că se agățau
tot mai mult de una virtuală.
Visul... unul lipsit de suferință
devenise o obsesie pentru mulți
răniți.(Își pune casca) Au fost
interzise o vreme. A fost
considerată periculoasă, mai ales
pentru apatia pe care o inducea
utilizatorului, dar a revenit în
forță de câțiva ani și e folosită
ca tratament pentru insomnie.(Își
scoate cască și o întinde spre
David). A avut un rol important în
stabilirea celor două clase.
Mizantropii au luat naștere
datorită ei. Nu e dificil de
folosit, în sertarul de jos vei
găsi un manual de instrucțiuni.

(CONTINUED)

DAVID

Ar trebui să am nevoie de ea ?

CAROLINE

Poți alege să faci ce vrei cu ea.
Încă e folosită pentru jocuri. Și
eu obișnuiesc să o mai folosesc.

DAVID

E sigură ?(Ridică casca și o
analizează)

CAROLINE

Bineînțeles. De ce n-ar fi ?

DAVID

Fata aceea, bruneta, la casca asta
se referea ?

CAROLINE

La cine te referi ?

DAVID

Am văzut-o la unul din birourile
alea cubice, cea cu păr negru și
cea cu arsura. Nu contează (lasă
casca pe birou) A fost o zi lungă.
Cred că ar trebui...

CAROLINE

Oh(își flutură mâinile) înțeleg
perfect.

Caroline își înclină capul, scoate ceva din
buzunarul jachetei și întinde mâna spre David. David apucă
telefonul mobil pe care i-l dă și se uită suspicios la
ecranul mare și lat.

CAROLINE

Momentan ai un singur număr de
telefon înregistrat, al meu. Dacă
ai nevoie de ceva, îți stau la
dispoziție, de asemenea, dacă e
urgent, mă găsești un etaj mai sus,
la camera 304. Odihnește-te acum.
Noapte bună. (Pleacă)

David lasă telefonul pe masă și începe să exploreze
apartamentul. Ajunge în bucătăria albă și complet echipată,
atinge cu vârful degetelor tejiștea și oftează ușurat. Nu e
atât de diferit de ce știe el. Deschide frigiderul și
privește caserolele pline cu mâncare. Alege la întâmplare
una și o deschide. Deschide și cealaltă ușă a frigiderului
și se uită la sertarele joase.

(CONTINUED)

DAVID

Măi să fie!(scoate din frigider o sticlă de Jack Daniels și o întoarce pe toate părțile)

INT. APARTAMENTUL LUI DAVID- NOAPTE

David stă pe jos cu spatele lipit de un fotoliu, e doar în pantaloni, iar masca e aruncată la picioarele lui. Are caserola goală lângă el și un pahar plin de whiskey în mână. Privește lumea de afară, mai verde și mai puțin luminată decât cea pe care o cunoștea el.

Serie de imagini

David se gândește la străzile aglomerate ale New Yorkului, străini înfocoliți ce se grăbesc, la panourile cu reclame, coloanele interminabile de mașini și semafoarele din fața lor, toate se amestecă și devin imagini mute. Se aude doar un râs de femeie. Un râs ce vine însoțit de un chip, chipul Sofiei din parc. E înconjurată de frunze, luminată de soare și râde.

SOFIA

(Șoptește)Ne vedem într-o altă viață.

Golește întregul conținut al paharului și rămâne cu privirea la el iar colțul gurii se lasă în jos.

SOFIA

Unde amândoi suntem pisici.

EXT. PARCUL DIN FAȚA COMPLEXULUI DE APARTAMENTE.

David o urmează pe Caroline. Încă poartă masca.

DAVID

Unde mă duci astăzi ? Mă duci la vreun muzeu sau ceva ?

CAROLINE

Găsești tot ce vrei să știi pe internet. Muzeele au rămas în mare măsură la fel.

DAVID

Și cine șochează acum cu expoziții tăcănite ?

(CONTINUED)

CAROLINE

...nimeni...deocamdată.

DAVID

(surprins)

Niciun artist care să se lipească de vreo masă sau să se împacheteze în folie ?

CAROLINE

Arta(ezitantă) a devenit un puț secat complet. Nu mai are nimeni nimic de spus. Singurul domeniu artistic în care se mai investește e...

DAVID

(continuă el)

Oculus Rift...

Continuă să meargă complet tăcuți. David privește un grup de copii ce stau cu privirile pironite într-un Ipad. Parcul e liniștit, se aude doar șuieratul vântului. Vede oameni ce stau pe bănci sau întinși pe iarbă și cu un gadget în mână. Parcul are un aer părăsit, ei sunt singurii care se mișcă. Se oprește și privește o femeie ce stă întinsă e iarbă și poartă casca Oculus. Are rochia ridicată până la coapse și îi curge salivă la colțul gurii.

DAVID

E în regulă ? Nu ar trebui să o ajutăm ?(arată spre femeia întinsă)

CAROLINE

(cu o voce seacă)

Nu ai de ce să te îngrijorezi. Este un act complet legal să folosești casca în spații publice. Doamna aceea nu face nimic rău. Programul se încheie singur și atunci femeia va reveni la ale ei.

DAVID

Dar nu e periculos ? Ar putea fi jefuită sau violată sau ar putea să i se facă rău.

CAROLINE

(se uită surprinsă la el,îi atinge umărul și zâmbește)

David, te asigur că nimeni nu ar vrea să-i facă rău acelei doamne.

(MORE)

(CONTINUED)

CAROLINE (cont'd)

Nimeni nu s-ar gândi să o deranjeze cât timp folosește casca. Nu am avea de ce să întrerupem pe cineva în timpul simulării. Doamna aceea știe că e în siguranță. Nu trebuie să îți faci griji pentru ea.

Femeia întinsă începe să râdă. Își strnge genunchii la piept și râdă mai tare.

DAVID

Dar casca? N-ar putea casca să-i facă rău ?

CAROLINE

Casca Oculus e foarte sigură. E aproape imposibil să aibă loc un accident.

DAVID

Și bruneta cu tâmpla arsă ?

CAROLINE

(ușor agasată)

Au avut loc câteva accidente, foarte puține, desigur, dar complet datorate utilizatorului. Domnișoara de care vorbești trebuie să fi fost neglijentă în timpul utilizării.

Și cum pot avea loc asemenea accidente ? Credea că și eu am pățit la fel.

CAROLINE

Te asigur că nu se va întâmpla așa ceva. Îți voi arăta eu cum se folosește.

Ajung în fața aceleiași clădiri a Companiei Oasis. Trec prin același hol aglomerat și urcă în același lift de sticlă și coboară.

DAVID

Tot nu mi-ai spus unde mergem. Trebuie să îl văd pe James din nou?

CAROLINE

Astăzi mergem să îți ridici bunurile.

(CONTINUED)

DAVID

Ce bunuri ?

CAROLINE

Multe dintre ele au fost moștenite sau donate. Ce vom găsi în acest depozit au fost păstrate de familia domnului Shelby.

DAVID

Brian ? Familia lui mi-a păstrat lucruri ?

CAROLINE

Mi s-a spus că au fost prețuite și lăsate moștenire de-a lungul timpului.

DAVID

(Nerăbdător)

Există posibilitatea să îi cunosc ?

CAROLINE

(Ezitantă)

Domnul Shelby a avut o singură fiică și niciun nepot. Ultimul membru al familiei sale a murit acum trei ani și a lăsat depozitul Companiei. (Se uită la David) Îmi pare rău.

DAVID

E în regulă. Nu credeam oricum că voi cunoaște familia lui.

CAROLINE

Dar ei te cunoșteau David. Din ce alt motiv ți-ar fi păstrat lucrurile și le-ar fi lăsat moștenire pentru generațiile următoare ? Domnul Shelby și-a dorit să nu fi uitat.

INT. SUBSOL LUMINAT PUTERNIC

Ajung la subsol, iar ochii lui David se măresc. Vede o încăpere plină de oameni ce pedalează la biciclete. În fața lor au ecrane uriașe, fiecare se uită la ceva, unii se uită fără jenă la pornografie. Caroline trece printre cele două șiruri de bicicliști, iar David o urmează, continuând să se uite la ei. Nimeni nu se obosește să îi privească. Pedalează plictisiți mai departe.

(CONTINUED)

DAVID

Ce e cu ei ?

CAROLINE

Ei sunt angajații principali ai Companiei. Sunt responsabili cu procurarea energiei. Sursa principală de energie se obține natural. Prin exercițiul fizic se alimentează generatoarele din subsol. Acest loc de muncă e preferat mai mult de Mizantropi.

INT. DEPOZIT

Părăsesc camera cu bicicliști și ajung într-o cameră plină cu seifuri. Se opresc în fața unui seif mic și ruginit, iar Caroline scoate o cheie metalică și o întinde spre David. Privește ezitant cheia, pe urmă o ia și deschide seiful. Înăuntru găsește un pachet învelit în hârtie maro și legat cu ață. trage de un capăt de ață, dar Caroline îl oprește.

CAROLINE

Trebuie să te avertizez, nu te aștepta să găsești ceva foarte important. Majoritatea lucrurilor considerate valoroase înainte și-au pierdut valoarea după război. Familia domnului Shelby a pierdut o parte din lucrurile tale, pentru că au încetat să le mai vadă valoarea. Cam asta se întâmplă cu membrii familiei ce devin Mizantropi. Ce a a mai rămas sunt piese de colecție pentru un Extravagant. Extravangații nu au un criteriu după care aleg ce să colecționeze, ei doar strâng tot ce le place.

Davd deschide pachetul. Găsește tabloul lui Monet, Vanilla sky. E aceeași copie pe care o avea în apartamentul său. Îl ridică în dreptul măștii sale și îl privește. Nu are ramă și are un colț ars.

CAROLINE

E puțin deteriorat, dar, dacă dorești, putem aduce un specialist și am putea face ceva în legătură cu arsura.

(CONTINUED)

DAVID

E în regulă. Oricum e o copie.

CAROLINE

Mi s-a spus că e original.

DAVID

Nu prea cred. Mama l-a obținut prea ușor. (atinge cu degetul locul ars). Putem pleca acum ?

INT. APARTAMENTUL LUI DAVID- ZI

David așază tabloul pe canapeaua albă și îl privește o clipă. Își dă jos masca și o pune în colțul ars al tabloului, se așază în fața canapelei și continuă să privească tabloul.

INT. BUCĂTĂRIA LUI DAVID- ZI

David are în față o farfurie pe jumătate plină pe care o răscolește cu furculița. lângă el, telefonul îi vibrează, iar pe ecran apare numele lui Caroline. David ia telefonul în mână și îl închide.

INT. SUFRAGERIE- ZI

David poartă doar o pereche de pantaloni negri, un prosop alb pe umeri și are părul ud. Se aude o sonerie, își lasă prosopul pe canapea și ia de pe fotoliu o cămașă șifonată. Soneria mai sună o dată.

Pe ecranul interfonului apare chipul lui Caroline. David ezită la început, dar apasă butonul.

DAVID

Salut.

CAROLINE

(Își flutură mâna)

Salut. Te-am sunat, dar acum văd că ești ocupat.

DAVID,

M-am trezit mai târziu,
și(ezitant) am lăsat telefoul în
bucătărie.

Caroline îl privește, parcă așteptând să fie invitată înăuntru. Se joacă cu nasturii de la mânecă . David o privește, dar continuă să stea cu mâna pe clanță.

(CONTINUED)

DAVID

Și... avem vreun program special azi ? Un alt depozit păzit de bicicliști sau ceva ?

CAROLINE

Mă tem că astăzi nu voi putea să îți stau la dispoziție. Dr. James a convocat o ședință cu mai mulți reprezentanți Oasis . Vom încerca să găsim mai multe posibilități pentru acomodarea ta.

DAVID

Și tu de ce trebuie să fii acolo?

CAROLINE

Eu particip în calitate de reprezentant al tău.

DAVID

Eu de ce nu am fost chemat la ședința asta ? Nu ar trebui să fiu și eu de față ?

CAROLINE

Nu vrem decât să punem la punct câteva detalii legate și de viitorul tău, de o posibilă sortare și aranjamentele pentru un loc de muncă.

Bagă mâna în buzunarul sacoului și scoate un stick de memorie USB pe care i-l întinde lui David.

DAVID

(Ia stickul și îl ține în dreptul ochilor)
Ăsta ce mai e ?

CAROLINE

Posibilitatea numărul unu. E ideea mea. Găsești cum trebuie folosit, în manualul de instrucțiuni, pagina 53. Se oprește singur odată cu încheierea programului.

DAVID

(continuă să se uite la stick)
Și cu ce mă va ajuta ?

(CONTINUED)

CAROLINE

E doar un experiment. Consideră-l o alternativă pentru masca ta.

DAVID

(ezitant) Am să-l încerc.

CAROLINE

În regulă atunci(îi face cu mâna)

Caroline pleacă, iar David se uită la ea plecând. Închide ușa și privește casca Oculus de pe birou. Aruncă stickul lângă cască și iese din sufragerie.

INT. SUFRAGERIE- DUPĂ-AMIAZĂ

Sufrageria e cufundată în lumina roșiatică a apusului de soare. David stă turcește pe canapea, cu o carte în mână. Se vede titlul cărții: *Oculus Rift. ghid practic de utilizare*. David răsfoiește manualul, lângă el are casca, iar stickul e pe măsuta de cafea din fața canapelei. Nu îndrăznește să-l atingă. Frunzărește manualul, dar se oprește și îl aruncă pe măsută. Introduce stickul în laptop. Ridică casca în dreptul feței sale și oftează. Își pune casca și așteaptă. nu se întâmplă nimic. Lovește cu degetul casca și așteaptă, dar tot nu se întâmplă nimic. Lovește cu palma.

DAVID

(furios)

La dracu'(mai lovește o dată).
Rahatule(lovește încă o dată):

EXT. STRADĂ AGLOMERATĂ- ZI

Se văd ochii măriți ai lui David. Cadrul se mută pe o stradă aglomerată, tipic newyorkeză. Vedem ora de vârf prin ochii lui David. Se face trecerea de la mașinile parcate, la vitrinele magazinelor. Totul seamănă cu New Yorkul vechi al lui David. Se aud frânturi de conversații. Cadrul se oprește în dreptul unei mașini cu geamuri fumurii. Se apropie, iar într-unul din geamuri se vede reflecția lui David. Același David Aames de 33 de ani, cu fața nealterată. Privește chipul și își atinge obraji cu mâinile. Privește din nou la pietoni și începe să meargă grabit printre ei. Mărește pasul până când ajunge să fugă printre ei.

Îl putem vedea pe David fugind printre pietoni și aruncând câte o privire reflecției sale din ferestre. Se oprește brusc și închide ochii.

EXT. PARCUL CENTRAL- ZI

David deschide ochii, respiră greu și privește surprins în jurul lui. E același parc în care a visat-o pe Sofia. Privește coloana de copaci, vântul bate ușor, iar sunetul frunzelor nu poate fi auzit de respirația sacadată al lui David. Pare un tablou pictat de cineva îndragostit, dar e stricat de chipul înfricoșat al lui David. Gâfâitul lui se intensifică, iar ochii lui se măresc la vederea Sofiei. Poartă aceleași haine ca în primul vis, e neschimbată.

SOFIA

Bună.

David o privește și nu îi răspunde. Nu reacționează când ea îl îmbrățișează.

SOFIA

Ai ajuns cu bine la locul de muncă?

Comportamentul ei pare artificial, pare o rutină ce nu se întrerupe.

SOFIA

Ai visat că nu mă vei mai vedea vreodată.

DAVID

Tu... ce e cu tine ?

SOFIA

Julie... credeam că te vei duce direct la birou.

DAVID

(cu o voce amărâtă)
Sofia.

SOFIA

(șoptind) Cum arată casa ta după petrecere ?

David se îndepărtează de ea. Își ascunde fața în mâini.

DAVID

Nenorociților. (Furios) La dracu.

O privește din nou. Pare îndepărtată și pierdută pentru el.

(CONTINUED)

DAVID

Ajunge. E o glumă proastă.

Sofia continuă să îl privească în tăcere. Seamănă cu o păpușă lipsită de viață.

DAVID

(ridică capul spre cer)

Oprește drăcovenia asta. Vreau să ies.(se îndepărtează de Sofia) Gata acum.(își lovește tâmpla) Vreau să mă trezesc.

Sofia continuă să îl privească. David se apropie de ea, o îmbrățișează și se lasă sărutat de ea, dar fără să-i răspundă.

SOFIA

Bună.

INT. SUFRAGERIE- DUPĂ-AMIAZĂ

David își smucește întreg corpul de parcă tocmai a revenit la viață. Își smulge casca și o aruncă cât mai departe de el. smulge stickul din calculator și îl izbește de podea. Își ia telefonul.

CAROLINE

(se aude șoptind)

Sunt Caroline, vă rog lăsați un mesaj.

DAVID

(furios)

Ideea ta e de rahat.(Țipă) Gata cu visele. Nu ai niciun drept să mi le bagi pe gât.Gata cu visele și experimentele voastre manipulative. Nu sunt un cobai.

Închide telefonul și îl lasă pe măsută. Își ia haina și iese din apartament.

INT. HOL ALB CU DIFERITE TABLOURI PE PEREȚI

David închide ușa în urma lui și privește debusolat în ce parte să o ia. O ia în partea stângă, spre ieșire cu pasul grăbit. Ajunge în fața liftului și își trece mâna prin păr. Realizează că și-a uitat masca.

(CONTINUED)

DAVID

Fir-ar!

Uşile liftului se deschid și apare bruneta cu tâmpla arsă.
Îl privește și tresare.

TÂNĂRA BRUNETĂ

E mai rău decât aş fi crezut.

David se întoarce spre apartamentul lui. Tânăra e în spatele lui.

DAVID

Mă urmărești ?

TÂNĂRA BRUNETĂ

(timorată)

Locuiesc aici.

David îi întoarce spatele și merge spre ușa apartamentului lui.

TÂNĂRA BRUNETĂ

Mușetel.

DAVID

Ce ?

TÂNĂRA BRUNETĂ

Ceaiul de mușetel. Pe mine mă
ajută când nu mă pot gândi la
altceva decât la cicatrice.

Lasă capul în pământ și trece pe lângă el. David o privește cum pleacă. Scoate cartela din buzunar și o privește confuz.

DAVID

Hei...(face câțiva pași după ea)

TÂNĂRA BRUNETĂ

(se întoarce spre el)

Lydia.(își drege vocea)Mă numesc
Lydia.

DAVID

David.

Lydia își ține privirea în pământ așteptând ca el să spună ceva.

DAVID

(Încurcat)

Nu știu dacă am mușetel. Am văzut
câteva cutii de ceai într-unul din

(MORE)

(CONTINUED)

DAVID (cont'd)
sertare, dar nu știu dacă voi găsi mușetel. M-am gândit că(se uită piedut la un tablou)poate ai vrea să bem un ceai. Nici nu mai țin minte dacă am pregătit vreodată ceai.

LYDIA
Unde vrei să pregătești ceai ?

David arată cu mâna spre ușa apartamentului.

LYDIA
N-am mai intrat pâna acum în locuința unui Excentric.

DAVID
Nu-ți face griji. Nu sunt unul.

LYDIA
(Ușor surprinsă)
Nu prea arăți a Mizantrop.

DAVID
(râde forțat)
Nu sunt. Cel puțin nu încă.

LYDIA
(mai surprinsă)
Ai evitat sortarea ? De ce ?

DAVID
Îți voi povesti mai multe la o ceașcă de ceai.

Lydia îl privește, dar nu răspunde.

INT. SUFRAGERIE- NOAPTE

Lydia e așezată pe unul dintre fotolii, spatele îi e drept și pare incomodată. Privește apartamentul lui David, dar își lasă capul în pământ când el apare cu două câni în mână.

LYDIA
Mulțumesc.

DAVID
E valeriană. Sper că îți place.

(CONTINUED)

LYDIA

(soarbe o dată și privește cana)
Deci tu ești David Aames. Am tot auzit vorbindu-se despre tine. N-aș fi crezut că te vor pune să locuiești într-o clădire mixtă.

DAVID

De ce nu ?

LYDIA

Toată lumea se așteaptă să fi un Excentric până în măduva oaselor. Nia era ferm convinsă că vei locui în Complexul E1, unde găsești numai Excentrici.

DAVID

Și ce e în neregulă cu locul ăsta ?

LYDIA

În mod normal nimic. Dar unii excentrici cred că te îmbolnăvești de singurătate dacă locuiești în apropiere și de un singur Mizantrop.

DAVID

Caroline mi-a spus că trăiți în armonie.

LYDIA

Așa e, dar fiecare clasă are câte un individ care îi vede pe cei din clasa opusă ca fiind greu de suportat.

DAVID

Și nu se iscă neînțelegeri ?

LYDIA

Sunt locuri sau orașe în care cele două clase nu se amestecă, dar nu există conflicte. N-au existat niciodată conflicte. La Oasis nu se întâmplă așa ceva.

DAVID

Tu ce te așteptai să fiu ?

LYDIA

(se gândește)

Mă așteptam să văd în sfârșit un om care nu poate fi sortat.

DAVID

De ce ?

LYDIA

(Încurcată)

Pentru că nu cunoști vremurile acestea. Vii din alte timpuri, când oamenii nici măcar nu încercau să-i sorteze pe alții. Nu te vedeam petrecându-ți timpul liber colecționând ascuțitori sau ceva de genul.

DAVID

(Râde)

Asta-i un criteriu obligatoriu pe fișa de înmatriculare ? Colecționar înrăit.

Lydia râde.

DAVID

De ce colecționari ? Mizantropii ce au în plus ?

LYDIA

Excentricii sunt primii care au început să caute obiecte care i-ar fi putut lega de vremurile bune. Căutau ceva ce să le aducă aminte de acasă. Mizantropii nu aveau nevoie de așa ceva. Pentru ei a fost de ajuns Oculus . E mai greu să vorbești cu ei. Preferă să o facă prin intermediul căștilor.

DAVID

Tu vorbești cu mine acum. Nu prea aduci a mizantropă.

LYDIA

Îmi place să vorbesc cu oamenii câns sunt trează. Obişnuiam să fac asta cu mama. Ea era o Extravangantă mai blândă.

DAVID
Și tatăl tău ?

LYDIA
Pe el îl vedeam doar cu casca. Nu locuia cu noi. Nu îi plăcea să vorbească decât simulat. Spunea că nu îi place cum îi obosește gura.

DAVID
Și asta era în regulă cu tine ?

LYDIA
De ce n-ar fi fost ? Multe dintre familii erau așa pe atunci.

DAVID
Și acum sunt la fel ?

LYDIA
Acum nu prea mai sunt familii. Doar Excentricii își mai întemeiază sau colecționează copii. Mai sunt Mizantropi care au familii, dar sunt familii doar în simulare.

DAVID
și cum trăiesc ? Nu poți face nimic în simulare. Cum se ating sau comunică ?

LYDIA
Nu o fac decât dacă li se spune. Nu ai încercat un scenariu până acum ? Nu trebuie să iei decizii sau să faci ceva. Scenariul se mișcă în locul tău și ia deciziile.

Se lasă tăcerea între ei, fiecare privind în cana sa.

DAVID
Cum se poate să fie de ajuns ?

LYDIA
Ce anume ?

DAVID
(Arată spre casca de pe mășuță) Aia. Cum se poate să fiți mulțumiți? Pare o glumă proastă, tot ce face e să îți râdă în față.

Lydia își mușcă buza.

LYDIA

Sincer, nu știu. Am început să-mi pun aceleași întrebări.

Își dă o șuviță de păr după ureche, scoțând la iveală cicatricea. David o privește și își atinge obrazul.

DAVID

Cât de nesigure sunt ?

LYDIA

Ce anume ?

DAVID

(Arătând spre cască)

În afară de terciul pe care-l face din mintea ta, care sunt riscurile? Cum ai ajuns să capeți arsura de la o simplă cască ?

LYDIA

Poate că n-ar fi o idee bună să îți spun. Mi s-a spus că am utilizat-o greșit, iar vina îmi aparține în totalitate. A început să mă doară. Un scenariu standard. Trebuia să mă plimb pe o stradă din centrul Chicago-ului, primăvara anului 1983 văzută prin ochii unei femei.
(Chipul i se întunecă)

INTERCUT

EXT. STRADĂ AGLOMERATĂ, CHICAGO- ZI

Lydia continuă să vorbească, iar camera filmează din perspectiva a unei femei. Îi putem auzi doar scâncetele.

LYDIA

Cred că a fost o greșeală de producție, au uitat să treacă stickul prin toate testele, pentru că a început să mă doară. Femeia e urmărită de un bărbat, îl simte cum o privește și intră în panică. Simt cum îi bate inima nebunește, cum începe să grăbească pasul. Devine complet îngrozită. Nu îndrăznește să întoarcă capul. Îl simte doar, bărbatul e tot pe urmele ei. respiră greu, începe să plângă și privește neputincioasă la oamenii

(MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)
 ce trec pe lângă ea. Nici măcar nu
 îi aruncă o privire. (Vocea îi
 devine mai subțire, aproape o
 șoaptă). Asta s-a întâmplat mai
 demult, nu puteai să oprești
 programul până străbăteai prin
 întreg scenariul. Am încercat să
 mă trezesc, m-am zbatut până am
 smuls casca. Harddrive-ul a făcut
 scurtcircuit și mi-a luat foc
 părul. Am reclamat produsul la
 serviciul pentru clienți, dar
 nimeni n-a știut să-mi spună ce a
 mers rău. Stickul era în regulă,
 dar a fost imediat retras de pe
 piață, iar casca mi-a fost
 schimbată.

Camera trece la chipul lui David, care o privește cu milă.

DAVID
 N-au mai fost alții care au pățit
 la fel?

LYDIA
 (dă din cap) Am întrebat , dar
 cei întrebați s-au uitat urât
 la mine. Nu înțelegeau de ce
 ar încerca cineva să oprească
 programul fără să încheie
 scenariul.

Îl privește pe David, se uită la chipul lui desfigurat,
 devine rușinată și își ascunde tâmpla arsă cu părul.

LYDIA
 Când te-am văzut ascuns sub masca,
 am presupus că nu sunt singură. Am
 crezut că văd un om ce a fost
 trădat și el de Oculus. Iartă-mă,
 dar aproape că m-am bucurat să văd
 pe cineva mutilat mai rău ca
 mine. Apariția ta m-a făcut să-mi
 fie frică din nou.

DAVID
 Frică ?

LYDIA
 (Temătoare)
 De tot. De zilele în care n-am mai
 folosit casca, de amorteala ce mă
 (MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)
cuprinde când dorm, de faptul că
voi ajunge să folosesc din nou
casca.

DAVID
Nu înțeleg, spui că nu vrei să o
mai folosești și asta te afectează?

LYDIA
Nu, spun că nu mai pot să o
folosesc, iar asta mă afectează. Nu
e zi în care să nu am senzația că
sunt pe cale fiu înghițită de
tot, de mașini, de oameni. Am
senzația că e doar o chestiune de
timp până voi fi înghițită de vid.
(Începe să se agite și să
gesticuleze violent). *Vino aici,
du-te acolo, fă asta, fă aia,
pleacă acasă, vino înapoi-* toate
sunetele gurilor când se
deschid, îmi zgârie pielea, iar
ochii lui îmi arde spatele. Nu pot
scăpa de ei, nu pot
fugi. (Scânțește)

DAVID
(Confuz)
De cine fugi ?

LYDIA
Nu știu de ce îl simt, nu știu ce
voia de la ea, ce vrea de la mine.

DAVID
Cine ?

LYDIA
(Începe să plângă)
El. Bărbatul care o urmărea, care
se ascundea și o pândea fără milă.
Bărbatul care o făcea să-i fie
teamă. Îl simt peste tot. Îl simt
urmărind fiecare pas al meu și nu
înțeleg de ce.

DAVID
Scenariile ? Cine le creează ?

LYDIA
Oasis se ocupă cu producerea lor,
dar nu știu cum sunt scrise, doar
(MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)
 cei din echipa de Design știu.
 Scenariile nu sunt făcute să ni se
 întipăreasă în memorie, ele sunt
 acolo să ne facă să uităm.

DAVID
 Să uitați ce ?

LYDIA
 Tot ce ar putea să ne facă să ne
 fie frică. Tot ce am putea crede
 că ne-ar face rău. Viitorul,
 trecutul, tot ce nu poate fi pe
 înțelesul nostru. Oculus Rift ne
 arată ce trebuie să
 facem. Scenariile arată ce se
 poate întâmpla și cum trebuie să
 reacționăm. De aceea îmi e frică,
 de aceea simt cum mă sufoc, îmi
 e frică de tot ce va veni de acum
 înainte. Nu știu cum voi putea să
 merg mai departe fără cască, era
 viața mea.

Se uită la David, așteptând ca el să zică ceva. Îi privește
 cana și cu o mână își șterge lacrimile de pe obraji.

DAVID
 Lydia, e normal să-ți fie frică de
 viitor, de tot ce ar putea veni,
 dar asta nu înseamnă că trebuie să
 lași o cască să preia controlul.
 Stând ascunsă și ascultând de o
 cască nu va face viața să fie mai
 puțin înfricoșătoare sau mai puțin
 imprevizibilă. Așa a fost
 dintotdeauna, iar o cască amărâtă
 și un împuțit de stick nu o va
 împlânzi. E ca(se blohează), e ca
 un vis rău în care încerci să îți
 impui ce să visezi, dar nu merge.
 Nu merge niciodată, ești captiv
 într-o lume pe care tu ai creat-o,
 dar pe care nu o poți stăpâni. Ca
 în visele acelea în care te îneci
 sau cazii.

LYDIA
 (Încearcă să râdă)
 Mă tem că nu. Nu știu cum e să
 cazii.

DAVID

Ești norocoasă. Eu sunt sătul de asemenea vise, m-au bântuit destul.

LYDIA

Cum ai ajuns să vezi așa ceva? Ai căzut vreodată ?

DAVID

(Confuz)

Vine din subconștientul tău. N-ai visat niciodată că zbori și pe urmă cazi ? Sau că te îneci?

LYDIA

Eu nu visez, nici măcar nu știu cum se face asta.

DAVID

Și când dormi ?

LYDIA

Mă întind în pat și mă ridic dimineața.

DAVID

Cum se poate să nu visezi ?

LYDIA

Nu cunosc pe nimeni care să mai poată face asta. De ce crezi că există Oculus Rift și scenariile fabricate ? Pentru ce crezi că le folosim dacă nu pentru a uita ocazional de Realitate ?

DAVID

(Se ridică)

Vrei să spui că oamenii și-au pierdut abilitatea de a visa, că voi dormiți tun? Cum se poate să uiți cum să visezi ?

LYDIA

Nimeni nu știe exact cum și de ce s-a întâmplat asta. După Război, mulți sufereau de coșmaruri sau de insomnie, iar casca era folosită pentru tratarea lor. După ce au încetat să mai fabrice căștile pentru alimentarea lumii virtuale, a apărut o epidemie depresivă. În urma unor analize s-a constatat că

(MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)

depresivii fie nu dormeau, fie aveau un somn amortit, indus de medicamente și lipsit de vise. Căștile au reintrat în viețile oamenilor, Depresia a fost tratată, dar fiecare generație ce apărea era lipsită de vise. De aceea au apărut scenariile fabricate.

DAVID

Scenariile nici măcar nu se apropie de vis. Era ca o capcană. Visele nu-ți fac așa ceva.

LYDIA

Dar ai spus că nu poți stăpâni visele. Ai vorbit de captivitatea într-o lume necunoscută.

DAVID

Da, dar e o lume a ta, o lume pe care tu ai creat-o și pe care înveți să o stăpânești. Există coșmaruri, dar există și vise în care zbori, în care dansezi sub cerul liber, în care săruți. Există vise pe care le poți stăpâni pentru că le trăiești, pentru că voința ta te-a adus acolo. Nu un scenariu afurisit în care ești neputincios.

LYDIA

Mă tem că nu înțeleg.

David se așază. Lângă piciorul măsuței de cafea e masca lui, pe care o ridică și o frământă în ambele mâini.

LYDIA

Încă mai poți face asta ? Să visezi, vreau să spun. Tot ce vrei tu ?

DAVID

Nu, nu tot ce vreau eu. Am avut un vis în care am visat tot ce vreau eu și a sfârșit groaznic. A devenit un coșmar pentru simplu fapt că nu era realitatea. Era ca masca asta(o ridică în dreptul ochilor ei), o mască pusă peste un chip desfigurat nu poate face să dispară chipul, nu-i poate șterge existența. E tot

(MORE)

(CONTINUED)

DAVID (cont'd)
 acolo și va ieși la iveală
 indiferent de ce ar face masca.

LYDIA
 De ce mai aperi atunci visul ?

DAVID
 Nu știu. Nu știu ce mi-a făcut de
 fapt. Am avut nevoie de el atunci,
 dar nu mi-am dat seama că m-aș fi
 putut descurca și fără el. Credeam
 că mă va salva, dar nu avea cum. Nu
 m-am putut ascunde la nesfârșit.

LYDIA
 A fost dureros ? Ai luat-o de la
 capăt într-o lume pe care nu o
 cunoști.

DAVID
 (Râde)
 A fost ca o săritură în gol. Nu te
 mai puteai întoarce sau opri din
 drum.

Lydia se ridică și se apropie de el. Îi ia masca din mână și
 o pune pe fața ei, privind în jur cu ea.

LYDIA
 Nu e chiar atât de rea. M-aș putea
 obișnui cu ea.

DAVID
 Vei ajunge să o urăști.

LYDIA
 Dar nu te simți vulnerabil fără ?

DAVID
 Am ajuns să mă simt vulnerabil cu
 ea. Nu e reală și nici nu va fi
 vreodată.

LYDIA
 Mi-ar fi teamă să umblu fără ea. Să
 mă simt atât de expusă. Chiar și
 după ce mi-a crescut părul, am
 continuat să umblu cu peruca pe
 care am cumpărat-o. Era un roz
 palid ce mă făcea să trec drept o
 Excentrică.

DAVID

Crede-mă, oricât de greu ar fi,
 ți-e mai bine fără. Simți cum
 vântul îți atinge fața. Îți ții
 capul sus și privești drept înainte
 printre șuvițe negre.

Lydia se uită la el. Își dă jos masca și i-o oferă lui David. Acesta o ia și o trânteste pe măsuta de cafea. Lydia își ia haina de pe fotoliu.

LYDIA

E târziu. Ar trebui să plec. (Se
 îndreaptă spre ușă)

DAVID

Lydia.

Lydia deschide ușa.

DAVID

Ce o să faci cu casca ?

LYDIA

(Zâmbește)

Nu e reală și nici nu va fi
 vreodată. (Închide ușa).

INT. BIROUL DOCTORULUI JAMES- ZI

David intră în biroul doctorului. Poartă aceleași haine și e fără mască. Doctor James și Caroline sunt așezați la birou.

DR. JAMES

(Zâmbește)

Bun venit, David. Te rog(arată
 spre scaunul neocupat). Te
 așteptam.

David se așază lângă Caroline fără să o privească. Ea își privește mâinile.

DR. JAMES

Caroline a fost de părere că ar
 trebui să organizăm
 această întâlnire. Am înțeles că a
 avut loc o mică neînțelegere în
 decursul zilei de ieri.

DAVID

Vă referiți la stickul pe care ea
 mi l-a dat ?(Se uită la Caroline).

(MORE)

(CONTINUED)

DAVID (cont'd)
ți-ai făcut griji degeaba. Am avut un scurt moment de șoc cultural sau tehnologic sau ce-o fi, dar e în regulă acum. Vezi ?(își ridică mâinile) Sunt în regulă. Pot pleca acum ?

DR. JAMES
Așteaptă puțin, David. Caroline(se uită la ea), noi am dori să îți spunem ceva.

Caroline scoate din buzunar un alt stick, unul argintiu și îl întinde spre David, iar acesta își ridică defensiv mâinile și le flutură în fața lui.

DAVID
Nu, nu, nici nu mă gândesc. Nu am nevoie de așa ceva. V-ați pierdut timpul degeaba. Nu.

CAROLINE
David, ne-am gândit la ce ai spus despre primul scenariu pe care l-ai parcurs, la defectele pe care le-ai găsit. Am luat legătura cu departamentul de Design și scenografie și au fost încântați de observațiile pe care le-ai adus. Au lucrat împreună și au pus bazele unui nou model.

DAVID
Au lucrat degeaba. Nu e nevoie de un nou model și un alt scenariu pentru că nu am nevoie de așa ceva. Păstrași-vă Oculus Rift.

DR. JAMES
David, ar trebui să nu te pripești. Casca a avut un rol important în dezvoltarea societății de acum, dar, trebuie să înțelegi, a fost dezvoltată într-o vreme în care oamenii nu mai știu ce înseamnă să visezi. Caroline a propus primul scenariu, fiind convinsă că e ceea ce îți dorești. Nu ne-am gândit că te va supăra. Spre deosebire de tine, noi nu știm cum arată visul neasistat. Pentru noi nu a existat așa ceva, până acum.

DAVID

(Se uită suspicios la amândoi)
Ce legătura are asta cu mine ?

DR. JAMES

Tu ai putea foarte bine să fi
ultimul om care visează. Complet
liber, neajutat și nealterat, un
vis despre orice, despre oricine,
în care nu știi ce se poate
întâmpla. Preferi un asemenea vis
în locul unuia fabricat. De ce
acum, după toți anii petrecuți
într-un vis lucid ?

DAVID

(încearcă să-și găsească
cuvintele)
Nu mai era de ajuns.

DR. JAMES

(Încurcat)
Ai putea să fi mai clar ?

DAVID

Nu am cum. Nici eu nu știu ce
lipsea. Era un vis până la urmă,
nu? Trebuie să te trezești, odată
și odată trebuie să se termine. (Se
uită la Caroline) De ce mi l-ai
dat?

CAROLINE

Am crezut că te-ar ajuta.

DAVID

De ce ? Și ce legătură avea cu
masca mea ? De ce ai crezut că voi
avea nevoie de el ?

DR JAMES

David, noi...

CAROLINE

Poate că ar fi o idee bună să îi
spunem acum, domnule doctor.

Dr. James începe să își frământa mâinile. Se uită la
colecția de stilouri, ar vrea să le rearanjeze, dar se
oprește și îl privește pe David.

(CONTINUED)

DR. JAMES

Motivul pentru care domnișoara Caroline ți-a oferit un scenariu era pentru că noi sperăm că te va ajuta să te obișnuiești cu folosirea căștii.(apucă un stilou) Din păcate, este singura alternativă pe care ți-o putem oferi în locul măștii.

David se uită la mâinile doctorului

DR. JAMES

Știu că te așteptai să găsești tehnologie avansată în vremurile de acum, dar, adevărul e că...

DAVID

Nimeni nu era interesat de asta.

DR. JAMES

Sunt sigur că a devenit o scuză de care ești sătul, dar e adevărul pur. Acum că ești printre noi, vom reîncepe experimentele, dar nu știm cât timp ne va lua. Domnișoara Caroline s-a gândit că așteptarea va avea efecte negative. Ți-a vrut binele.

Pentru prima dată după multă vreme, David râde, un râs simplu și scurt, iar cei doi se uită la el.

DAVID

Știți ceva, m-am săturat să aștept. Dacă asta e finalul, atunci așa să fie. puteți să lăsați deoparte masca mea și scenariile.(arată spre chipul lui)Asta e singura alternativă pe care o am.

CAROLINE

Ești sigur de asta ?

DAVID

Cred că da.

CAROLINE

(îndreaptă stickul spre el)
Nu vrei să îl încerci măcar ? În caz că te răzgândești.

(CONTINUED)

DAVID
Nu am nevoie de el.

CAROLINE
Dar e o versiune
îmbunătățită, făcută să imite cât
mai bine viața, nu e doar un
scenariu.

DAVID
Fără imitații.

CAROLINE
Dar...

DAVID
Caroline, apreciez ce vrei să faci
pentru mine. Dar vreau să mă crezi,
oricât de bun ar fi, nu mai e
destul.

Se ridică și pleacă.

EXT. PARCUL DIN FAȚA COMPLEXULUI DE APARTAMENTE.- ZI

În plină zi, David se plimbă fără mască. Privește totul cu alți ochi. Se simte în jur un aer de nou, de speranță și încredere. Observă cum unii trecători se holbează la el, unii se uită discret, în timp ce alții îl analizează fără jenă. Se uită puțin la ei, dar privirile lor nu îl mai afectează. Privește totul ca fiind un început. Pășește sigur pe el.

RACHEL
Tânărul cu palma curată. (Zâmbește)
Încotro ?

DAVID
Nicăieri... (se uită la ea)

RACHEL
Sunt Rachel. Mi-ar arătat palma de
curând.

DAVID
Rachel. (Neconvingător) Mă bucur să
te văd.

Rachel întinde mâna, iar David i-o strânge. Se uită în palma ei unde codul aproape că e șters. Șir de numere cu litera E în fața lor.

(CONTINUED)

RACHEL
Nu e mare lucru.

Rachel îi ia mâna și se uită în palma lui. Își trece degetel îmbătrânite peste locul netatuat.

RACHEL
Numai un mizantrop tâmpit și cu saliva la gură ar crede că e în regulă să-ți porți valoarea în palme. Ce le pasă lor ? Poate să cadă lumea în jurul lor, iar ei s-ar umple de praf stând cu casca pe ochi.

DAVID
Nu obișnuiești să fălosești casca ?

RACHEL
O folosesc. Cum altfel să îmi păstrez mințile? Dar e obositor să îi vezi cum se uită la tine când le spui că vrei și altceva. Că poate mai poți să faci și altceva decât să aduni prostii sau să porți casca.

DAVID
Tu ce alegi să faci ?

Rachel îi arată o bancă. Se așază amândoi.

RACHEL
Asta. (Arată spre trecători) Mă uit la tâmpiții ăștia cum lasă să treacă tot. Fac ce li se spune și nu îndrăznesc să iasă din perimetrul lor. Codul le spune cât sunt de buni și la ce sunt buni și asta e de ajuns pentru ei.

DAVID
Tu nu pari să fii mulțumită.

RACHEL
Cum aș putea fi ?

Se uită la un cuplu ce stă pe iarbă. Stau unul lângă altul cu căștile pe ochi, iar gurile li se mișcă încet fără să scoată sunete.

RACHEL
Cum te numești, dragule ?

DAVID
David Aames.

RACHEL
Ultimul supraviețuitor din
frigider. (Râde) Nici nu-i de mirare
că nu ai nimic în palmă. Bucură-te
cât mai poți.

DAVID
Ce e tot e cu tatuajul acesta ?

RACHEL
Îți spune cine ești. Nu doar clasa
e importantă, ci abilitățile și
nivelul de inteligență. Nu are rost
să crezi că ar fi greșit sau să
încerci altceva.

Își ridică mainile în faț ochilor și le flutură.

RACHEL
Rămân o simplă secretară indiferent
de cât aș vrea să fiu altceva.
Codul a stabilit că nu mă pricep la
altceva și nu pot decât să mă împac
cu asta.

DAVID
Ce altceva ți-ai dorit să fii ?

RACHEL
Aș fi vrut să fiu ca mama mea și să
pictez sau să sculptez. A fost
printre ultimele care făcea artă cu
propiile mâini.

DAVID
Ai încercat măcar să faci la fel ?

RACHEL
(se uită la el)
Binenteles că nu ? De ce aș face
așa ceva ?

DAVID
Pentru că ești liberă să o faci. Să
află dacă poți.

RACHEL

Nu, dragule. Nu pot să o fac și știu asta.

Se uită la un grup de copii care înalță zmeie. Unui băiat i se vede tatuajul din palmă.

RACHEL

Toată lumea știe ce nu poate să facă. Nu se mai obosesc să încerce când știu deja care e rezultatul.

INT. APARTAMENTUL LUI DAVID- ZI

Vedem cum David bate un cui, iar după ce termină, agață de acel cui un tablou. Se retrage și privește tabloul Vanilla sky. Raze de soare se așază pe colțul ars al tabloului. Își pune palma pe acel colț ars.

INT. HOL ALB CU DIFERITE TABLOURI PE PEREȚI

David ajunge în fața ușii Lydiei și bate la ușă.

LYDIA

(Deschide atât cât să i se vadă chipul)

Salut.

DAVID

Bună. (încurcat) Deranjez ?

LYDIA

(deschide larg ușa)

Intră.

David intră.

LYDIA

Ce dorești ?

David privește în jurul lui. Apartamentul Lydiei e asemănător cu al lui, dar e aproape gol. În capătul sufrageriei se află biroul ei, acum acoperit cu un cearșaf alb.

DAVID

Vorbește-mi despre sortare.

(CONTINUED)

LYDIA

Nu e nimic de spus. Te duci la doctor James și ieși de acolo sortat. Restul e simplu.

DAVID

Dar nu vreau să fiu sortat.

LYDIA

Trebuie. Nu se poate să trăiești fără să știi ce să faci.

DAVID

Se poate. Așa se trăia înainte. Aflai pe parcurs.

LYDIA

Lumea ta nu mai există.

DAVID

Iar a voastră e imposibilă.

Lydia se uită la mâinile ei. David îi poate vedea tatuajul.

LYDIA

Nu o să poți trăi fără.

DAVID

Am putut vrei de 33 de ani. Nu pun la socoteală timpul înghețat.

LYDIA

Eu nu pot face nimic.

DAVID

Nu ți-am cerut asta.

David pleacă.

EXT. PARCUL DIN FAȚA COMPLEXULUI DE APARTAMENTE.- NOAPTE

David stă pe aceeași bancă pe care a stat cu Rachel. Parcul e pustiu. Caroline vine în spatele băncii.

CAROLINE

David.

David o ignoră.

CAROLINE

Sortarea va avea loc mâine dimineată la prima oră. Voi veni după tine și vom

(CONTINUED)

DAVID
(o întrerupe)
Nu va fi nevoie.

CAROLINE
Nu, David. Este nevoie. Trebuie să
fii sortat.

DAVID
Nu voi veni.

CAROLINE
(dezamăgită)
Vei fi o paria. Societatea nu poate
funcționa cu anomalii.

DAVID
Aveți de gând să mă închideți ?

CAROLINE
Dar nu vei puteasă te integrezi.
Ai fi un pericol.

DAVID
Nu crezi asta.

CAROLINE
David, (se îndepărtează) îmi pare
rău.

David se uită după ea, dar nu se mișcă. Își strânge pumnii.

DAVID
(furios)
La dracu'.

INT. APARTAMENTUL LUI DAVID- NOAPTE

David intră. Luminile se aprind, iar Lydia stă pe canapea.

DAVID
(speriat)
Fir-ar. Ce faci aici ?

Lydia arată spre o cutie aflată la picioarele ei.

LYDIA
Mi-au fost livrate abia astăzi,
deși am pus comanda acum câteva
luni. Aproape că am uitat de
ea. (Scoate o cască din cutia
ei) Mi-am promis că nu o voi mai
(MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)
folosi niciodată, i-am simțit
lipsa, tu m-ai convins că nu am
nevoie de ea. Acum am nevoie să mă
convingi că nu am nevoie de
ea pentru ultima dată. (Se uită la
el) Te rog, David.

DAVID
(Ezitant)
Lydia...

LYDIA
Trebuie să văd că nu mai
are putere asupra mea. Vreau să
nu-mi mai fie frică, vreau să fiu
liberă ca tine. (Întinde casca spre
el) Vreau să fiu sigură că e
pentru ultima oară.

DAVID
Nu înțeleg de ce ai nevoie de mine.

LYDIA
Pe tine nu te afectează la fel.

DAVID
Nu am experiență, iar singura mea
tangență cu prostia aia n-a avut un
final favorabil. De ce crezi că eu
aș putea să te ajut ?

LYDIA
Nu ești stăpânit de ea. În
interiorul scenariului, tu ai fi
mai puternic ca mine. Tu ai fi în
stare să te asiguri că această
intrare e un fel de rămas bun.

David o privește, pare pierdută și speriată, iar confuzia
lui se mărește. Întinde mâna spre cască și o acceptă. Se
așază direct pe podea și așteaptă ca ea să se așeze lângă
el. Lydia scoate și cealaltă cască, iar ,dintr-o altă cutie,
scoate un Stick de memorie, unul argintiu. Îl conectează la
calculator și se așază lângă David.

LYDIA
(Îi atinge umărul)
Mulțumesc.

Se întind pe podea și își pornesc căștile.

EXT. FUNDAL COMPLET ALB

Amândoi apar pe un fundal alb. Un fundal complet nepătat, nici măcar nu au umbre.

DAVID

Ești bine ?

LYDIA

(Șocată) Sunt bine. Ce mai e și asta?

DAVID

Nu mă întreba pe mine, tu ar trebui să-mi spui.

LYDIA

N-am mai întâlnit până acum așa ceva. Parcă ar fi necompletat. Ca o fâșie de hârtie. Nu are nicio urmă, nimic.

DAVID

Puteau măcar să introducă designul unei bănci sau ceva. Poate au...

Sub ochii lor, din fundalul alb apare o bancă de lemn. O privesc surprinși.

DAVID

De unde a apărut ?

LYDIA

Nu știu. A apărut doar, de parcă era aici de la bun început.

DAVID

Doar să se joacă cu mințile noastre.

LYDIA

Așa ceva nu se întâmpla înainte. Nu am auzit pe nimeni care să întâlnească un scenariu neterminat sau nefinisat.

DAVID

De ce tocmai o bancă ? (Se uită în jurul lui) De ce nu o fântână arteziană, să zicem.

Banca dispare, în locul ei apărând o fântână arteziană. Lydia se trage mai aproape de el.

(CONTINUED)

LYDIA

Tu o faci. Tu ai făcut-o să apară.

DAVID

E posibil așa ceva ? De unde ai luat stickul ?

LYDIA

Întreg departamentul a primit câte un exemplar gratuit în dimineața asta. Ni s-a spus că fac parte din noua colecție ce urmează să fie apară pe piață. E doar un prototip, au spus că se numește *Remodelare*.

DAVID

Poți să îl faci cum vrei tu ?

LYDIA

(Se uită în jur)

Fără fântână, aduceți banca înapoi.

Fântâna dispare, în locul ei apare banca.

LYDIA

(Râde)

David, e minunat. (Râde și mai tare) Nu înțelegi ? Nu e un scenariu, e o pânză.

DAVID

Nu-mi place.

LYDIA

E minunat. Asta schimbă cu totul lucrurile. David, pot să visez și eu de acum încolo. E exact cum ai spus, e un vis pe care îl poți stăpâni.

DAVID

(Devine tot mai agitat)

Nu, nu, nu e în regulă.

LYDIA

E un vis frumos, David. Nu ar putea să devină un coșmar pentru că tu ești cel care poate controla totul cât timp ești lucid. Suntem perfect lucizi acum, dar nu avem cum să fim luați prin surprindere. E frumos, asta ai spus.

(CONTINUED)

LYDIA

Vrem un parc. (își caută cuvintele)
Parcul Arțar din New York.

Fundalul alb dispare și în locul lui apare parcul în care s-a mai plimbat David. Lydia devine tot mai entuziasmată.

LYDIA

Nu e un scenariu, e un vis
adevărat.

DAVID

Ar trebui să plecăm.

LYDIA

David, e un lucru bun. E folositor,
e diferit.

DAVID

Nu, nu e. E doar un alt scenariu.

LYDIA

Dar e îmbunătățit. Lasă loc liber
pentru tine, pentru mintea ta. Nu e
un coșmar, nu are cum să fie. Nu e
doar scenariu cu imaginea mărită, e
un loc liber, există loc pentru
tine și pentru detalii.

DAVID

(nerăbdător)

Dacă te-a impresionat atât de
mult, n-ai decât să rămâi aici și
să construiești ce vrei tu, dar eu
vreau să ies.

LYDIA

De ce ?

DAVID

Cum adică de ce? Pentru că nu e
real.

LYDIA

Dar poate fi mai bun decât
realitatea.

DAVID

E doar un alt vis. Tot va trebui să
te trezești din el. Nu îți pasă de
ce lași în urmă când intri aici ?

(CONTINUED)

LYDIA

Nu las nimic în urmă. Nu mă va aștepta nimic dincolo, când mă trezesc.

DAVID

Și ți se pare că aici ai avea ceva?

LYDIA

Da.

DAVID

Ce ?

LYDIA

O imagine(trage adânc aer în piept), un ideal, un viitor.

DAVID

O iluzie. Nimic mai mult.

LYDIA

Dar e mai bine decât nimic. Ce crezi că ai dincolo ? crezi că ești diferit de mine ? Ce te așteaptă dincolo? Nu merită să arunci asta.

DAVID

(Speriat, încearcă să își găsească cuvintele)

Nu știu. În regulă ? Nu știu, n-am nici cea mai vagă idee ce se va întâmpla cu mine, ce voi face mai departe. Nu am familie, nu am prieteni, nu am nimic altceva înafară de un nenorocit de tablou pe jumate ars, dar e mai mult decât aş putea să am vreodată aici.(Se înfurie) Crezi că aş putea să construiesc aici o lume perfectă, în care să am tot ce mi-aş dori, am avut ocazia asta, am făcut-o și a ieșit un dezastru. Nu poți să construiești totul pornind de la zero. Nu poți să te aștepti ca singurătatea să dispară. Nu poți, Lydia, crede-mă, eu am făcut asta.

Lydia se uită la el.

LYDIA

Refuzi sortarea și crezi că te așteaptă ceva bun dincolo ? Nu

(MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)
înțelegi că nu ai avea nimic fără
cod ?

Lydia se îndepărtează de el.

DAVID
Se poate să nu am nimic dincolo,
dar am posibilitatea să fac ceva.
Dincolo va conta mai mult pentru că
va fi real. Va fi cât se poate de
real.

LYDIA
Și ce ai de gând să faci ? Să
trăiești pe străzi ? Nu te poți
angaja fără cod, vei fi mutat în
alt district de care nu răspunde
nimeni. Nici nu știm ce se află
acolo. Nu știi ce te alteaptă.

DAVID
Vreau să trăiesc o viață
adevărată. Indiferent ce înseamnă
asta.

LYDIA
Ești sigur de asta, David ?

DAVID
Da, sunt sigur.

LYDIA
Ești hotărât să renunți la imaginea
de ansamblu pentru lucrurile
mărunte ?

DAVID
Da sunt... (I se măresc ochii)
Ce-ai spus ?

LYDIA
Am întrebat dacă ești hotărât să
renunți la imaginea de ansamblu
pentru lucrurile mărunte.

Chipul ei se amestecă pentru o clipă cu cel al lui Ventura.
Apare o jumătate de zâmbet pe noul chip. Pe urmă, se
transformă în chipul lui McCabe.

MCCABE
M-ai făcut un reprezentat al
luptătorilor pentru existență. Se
pare că m-ai modelat și după tine.

(CONTINUED)

Chipul lui David se schimonosește. Pare furios, dar îi iese din gât un râs aproape isteric, o combinație între încordare și furie.

DAVID

Ticăloșilor.

Mccabe dispare și reapare Lydia. Își înclină capul, mimând un salut.

DAVID

Ați pus la cale un adevărat spectacol, știți ? Nu era mai simplu să îmi spuneți din prima clipă sau, și mai bine, (ridică vocea) să mă lăsați dracu' odată să mă trezesc ?

LYDIA

(cu vocea lui Ventura) Îmi cer iertare pentru neplăcerile create, domnule Ames, dar face parte din protocol.

DAVID

Trebuia să mă lămuresc singur sau aveai de gând să-mi dai vestea în caz că eram prea greu de cap ?

LYDIA

(cu vocea ei)

De fapt, domnule, protocolul permite intervențiile numai când sunt solicitate, deci, da, trebuia să vă lămuriți singur.

DAVID

Ventura unde e ? Tu cine ar trebui să fii ?

LYDIA

Eu reprezint suportul tehnic al noii versiuni. Domnul Ventura face parte din programul *Life Extension*, program pe care l-ați încheiat. Cel în care vă aflați acum se numește *Life Remodel*.

Parcul dispare și apare o scenă. David și Lydia sunt pe scenă și sunt aplaudați frenetic. David se uită în jur. Imaginea oamenilor aplaudând se încetinește până când îngheață.

LYDIA

Este doar o mostră.

Scena dispare și reapare parcul de la început.

DAVID

M-ați înghețat din nou? Sau asta nu va mai fi necesar cât timp există Oculus Rift.

LYDIA

Cred că știți deja răspunsul.

DAVID

(Se înfurie)

De ce nu m-ați trezit ? De ce mă țineți încă într-un vis lucid? Am spus că vreau să mă trezesc. Am spus clar că vreau o viață adevărată.

Parcul dispare, iar ei sunt din nou înconjurați de un fundal alb. David întinde mâna încercând să simtă ceva. Sub mâna lui apar frunze, sunt verzi, dar, pe măsură ce se îndreaptă spre picioarele lui, devin dure, din ciment și se fărâmă. În locul lor apare o bucată de asfalt. Se extinde, pânza albă devine Times Square. E aglomerat, dar oamenii și mașinile se derulează în reluare. Lydia vorbește pe măsură ce se întâmplă toate astea.

LYDIA

E adevărat. Dar ați spus de asemenea că doriți asta numai într-o lume în care se poate face ceva pentru chipul tău. Supraveghetorii au fost cei care au insistat că trezirea e cea mai bună soluție pentru tine. Ai fost informat că există posibilitatea ca fața și corpul tău să fie reparate, mă tem că așa ceva nu este într-un tot adevărat.

Oamenii dispar, iar Times Square e din nou pustiu ca în visul lui David. Asfaltul se încinge și începe să clocotească. Clădirile se topesc, în locul lor apare New York-ul anului 2153.

LYDIA

Vezi tu, David, ce ai văzut și auzit până acum a fost adevărat, exceptând câteva modificări la nivel de societate, ce ai trăit în

(MORE)

(CONTINUED)

LYDIA (cont'd)

aceste zile este o simulare a Realului. Compania nu-și putea permite să te trezească direct la Realitate fără să fie sigură că îi vei face față. Așa că a fost propusă o simulare, cu un scenariu relativ fidel. Ce ai auzit în biroul doctorului James este adevărat, nimeni nu-ți poate garanta succesul unei operații estetice. Îmi pare rău, dar nu avem cum. Aici a trebuit să intervin eu și să mă asigur că poți fi introdus discret în noul program. În *Remodel*, visul lucid ar fi complet diferit deoarece ai fi complet conștient că visezi.

Lydia ridică mâna, iar New York-ul dispare. Sunt din nou în apartamentul lui David din 2001.

LYDIA

Subconștientul tău se află sub propriul control. Nu ar mai exista riscul unui coșmar, acolo, ai avea posibilitatea să trăiești un vis propus în întregime de tine, iar garanția de reușită ar fi de sută la sută.

David se uită la patul lui nefăcut.

DAVID

De ce m-ați făcut să trec prin toate astea ? De ce sunteți atât de siguri că voi alege să dorm din nou?

LYDIA

Noi nu credem asta, tu ești cel care a crezut asta. În contractul pe care l-ai semnat, ai insistat pe un plan B în cazul în care te-ai trezi, iar chipul ți-ar ar fi în continuare inoperabil. Ai fost convins de faptul că aveai să te trezești într-o bună zi. Chipul tău de acum, nu vei scăpa de el, iar visul e singura soluție pe care o ai. Singurul loc în care mai poți face ceva e aici.

(CONTINUED)

DAVID
ce se va întâmpla acum ?

LYDIA
Acum ai o vagă idee despre cum arată realitatea și ai asta(arată spre apartament). Trebuie să alegi și te avertizez. Aici poți să visezi, ceea ce nu putem spune cu siguranță că vei mai face în Realitate. Nu îți mai pot promite nimic. Dacă te trezești, asta e tot. Restul îl vei afla singur.

David o privește, iar chipul îi e lipsit de reacții, pare obosit.

DAVID
Ai terminat ?

LYDIA
Acum da.

DAVID
Cum ies de aici ?

LYDIA
(Zâmbește)
Ești liber să pleci când și cum dorești. Tu ești cel care modelează.

Privește în jurul lui, apartamentul dispare și revine fundalul alb. Se schimbă, dar o face treptat. Lângă ei apare un râu, pe care David îl privește insistent, sub picioarele lor apare iarbă, deasă și nestăpânită. Pe malul celălalt apar copaci, așezați în linie, frunzele lor încep să se miște în bătaia vântului. Sunt inundați de lumina unui apus de soare, devine tabloul lui Monet. David privește cerul, pe urmă se uită la Lydia.

DAVID
Oamenii pe care i-am cunoscut aici, îi voi mai găsi când mă trezesc ?

LYDIA
Depinde. Mai dorești să ai tangențe cu oameni de-ai companiei?

DAVID
(Râde)
Nu știu, poate.

În fața lor apare un pod de lemn, se lungeste până atinge malul celălalt.

LYDIA

Se pare că ai găsit ieșirea.

DAVID

(se uită la ea cu o privire
împăcată)

Chiar au fost necesare toate astea?

LYDIA

(Zâmbește)

Ai fost ferm convins de asta, și se pare că ai avut dreptate. Acum ești pregătit pentru Realitate.

Consideră acest interval ca fiind asemănător cu cele câteva minute pe care omul le petrece stând cu ochii închiși în patul lui, imediat ce s-a trezit. Ai asimilat treptat realitatea. Acum e timpul să te trezești, David.

David trece podul, în urma lui, lumina apusului înghite întreg tabloul.

INT. CAMERA ALBA- ZI

Lumina se disipează și lasă în loc o cameră albă, aceeași în care David s-a trezit prima dată. E întins pe pat, iar chipul lui desfigurat e cât se poate de liniștit, cu o privire împăcată. Se mișcă în pat, ridică mâinile și își freacă somnoros ochii. Deschide ochii și privește în jurul lui. Se deschide o ușă.

SFÂRȘIT